

[Christmas Møller.]

bedre, blidere og lettere end andre Ting, som der eventuelt kan blive stillet Krav om. Men saa siger jeg dertil: det kan godt være, at det er det, men en Særskat en Gang indført vil meget let f. Eks. for det særede Medlem Nr. N. Neergaards Efterfølger være noget, hvorom han siger, det maa vi vist alligevel have ogsaa.

Jeg tror derfor, at man skal være overmaade varsom med en saadan Særbeskatning, og jeg synes heller ikke, at den i det store og hele rammer rigtig. Jeg synes, at den Betragtning med meget mere Ret kunde komme frem: det, Ministeren vil have fat paa her, er det Misforhold, der er mellem Indtægten i Hovederhvervet og mange andre Steder, og dør, siger Finansministeren, er det muligt at tage en Skat eller noget af Indkomsten, hvilket Udtryk man vil bruge. Men saa er det meget naturligere at sige: hvor Indtægterne har været nogenlunde de samme i 1930 og 1931, hvor uden Hensyn til den paagældendes Erhverv eller Stand Indtægten i 1931 har holdt sig i Forhold til 1930, maa det erkendes, at for den Borger er der da i Sammenligning med de Borgere, hvis Indtægt har svigtet kolossalt i 1931 i Forhold til 1930, et særligt Forhold, som gør sig gældende. Dør er i hvert Fald et Problem, hvis man vil betrede den direkte Beskatnings Vej, hvor man meget vel lettere, ydende Retfærdighed over det hele, kunde finde en Vej frem.

Med Hensyn til Særbeskatningen maa jeg lige sige, at der er mange, der ikke vil forstaa Enkeltheder i hele den Maade, hvorpaa dette Lovforslag er blevet udarbejdet, og der er overmaade mange, som ikke vil forstaa, at af Indtægter, som har delt Skæbne, som har holdt sig fra 1930 til 1931 fuldkommen ens, skulde den ene behandles med en ikke ubetydelig Ekstrabeskatning og den anden ikke.

Med Hensyn til Formueskatten mener den højtærede Finansminister utvivlsomt, at han har været overmaade moderat. Jeg tror, jeg maa sige til den højtærede Finansminister, at mere Formuebeskatning traqter man ikke efter her i Landet, og Ministeren og Regeringen maa ikke af Ordningen i Oktober Maaned i Fjor, fordi man ved en given Lejlighed, naar man skal opnaa en Overenskomst, kan træffe en Afgørelse med Hensyn til ekstra Formuebeskatning — nogle af mine Meningsfæller var jo ogsaa navnlig angaaende dette Punkt Modstandere af hele Ordningen — slutte, at det er muligt fortsat at gaa videre ad de direkte Skatters Vej.

Med Hensyn til den ekstra Kvartals-skat og den direkte Beskatning i det hele, der staaer omtalt i Lovforslag Nr. 117, vil jeg gerne henvise til de almindelige principielle Bemærkninger, jeg har gjort angaaende den direkte Beskatning.

Vor Stilling til Regeringens Forslag fremgaar da af de Bemærkninger, jeg her har fremsat. Vi mener, at dette Lovkompleks, hele den politiske Stilling, Regeringen har indtaget, er begyndt paa en Maade, som ikke er i Overensstemmelse med den traditionelle Maade, hvorpaa Socialdemokrater og Radikale holder en Overenskomst. Vi mener, at den her foreslaaede Kriselovgivning ikke er udformet paa en saadan Maade, at den er acceptabel for os; navnlig ikke for Landbrugskrisehjælpens Vedkommende, og med Hensyn til Krisehjælp til arbejdsløse nævner jeg Krisekasserne, nævner jeg, at der ogsaa i det Lovforslag, der ligger i Udvalg, kan være Detailændringer at gøre.

Med Hensyn til de Skatteforslag, Regeringen har fremsat, er Forholdet mellem den direkte og den indirekte Beskatning af en saadan Karakter, at Regeringen naturligvis ikke kan vente vor Medvirken dertil. Det er vor Opfattelse, at det ikke er nye direkte Skatter, Tiden kræver, men at det er andre Veje, man skal gaa.

Derefter vil jeg da gerne, efter at have angivet mit Partis Stilling til disse Spørgsmaal, gøre nogle Bemærkninger om vor Opfattelse af hele den politiske og økonomiske Situation, og hvad vi mener, der skulde gøres i denne. Thi jeg er af den Opfattelse, at Regeringen med Rette kan sige til Oppositionen, navnlig ogsaa, da Oppositionen har Flertal i Landstinget, at det er ikke nok at kritisere Regeringens Forslag, man kan ogsaa forlange af Oppositionspartierne, at de hvert for sig giver Udtryk for, hvad de paa de enkelte Omraader vil.

I den forhaandenværende økonomiske og statsfinansielle Situation — og det er jo den, der ganske særligt foreligger til Behandling — drejer sig det da efter min Opfattelse om at gennemføre Besparelser i det Omfang, hvori dette lader sig gøre; men — det vil jeg gerne straks tilføje — efter min Opfattelse kan det ikke nytte at sige, at Besparelser kan klare det hele. Jeg benægter naturligvis ikke, at hvis Krisen bliver langvarig, hvis Varepriserne fortsat holder sig paa et meget lavt Niveau, navnlig for vort Landbrugs Vedkommende, hvis det at dyrke Korn aarevis frem bliver ved med at være en billig Ting, saa er der ingen Tvivl om, at saa maa alt i dette Land